

Het Witte Lotusblad

Belgische Theosofische Vereniging vzw
Loge Witte Lotus

Jaargang 9—nummer 12

December 2014

BELGIE/BELGIQUE

P.B./P.P.

2000 ANTWERPEN
GROENPLAATS

BC 30217

Colofon:

Maandblad

Erkenningnummer

P708093

Versijnt niet in juli en augustus.

De Belgische Theosofische Vereniging vzw
zetelt in 1000 Brussel, Geuzenplaats 8.

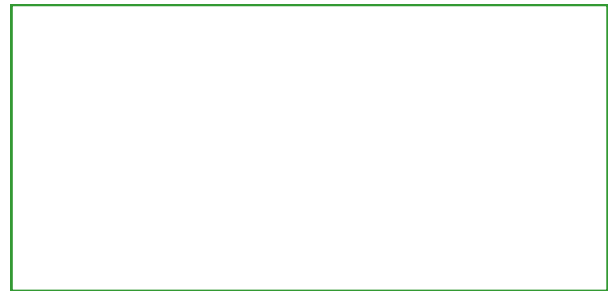
Verantwoordelijke uitgever :

Sabine Van Osta

p/a Milisstraat 22 - 2018 Antwerpen

Alle activiteiten van de BTV-loges te
Antwerpen gaan door in de Milisstraat 22,
2018 Antwerpen, tenzij anders vermeld.

Voor de inhoud van de artikels zijn enkel
de auteurs verantwoordelijk. Het WLB
vormt geen uitdrukking van enig
standpunt van de BTV en haar afdelingen.

Loge Witte Lotus is nu ook te vinden op
Facebook en Twitter (<http://twitter.com/LogeWitteLotus>)

In dit nummer:

<i>De drie doelstellingen BTV-loges te Antwerpen</i>	1
<i>Sacrale ruimten</i>	2
<i>Péladan - deel 2</i>	3
<i>De Zwollo's</i>	4
<i>Programma Loge Witte Lotus</i>	7
<i>Kalender december 2014</i>	8
<i>Vrijheid van denken Belgische Theosofische Vereniging</i>	

De drie doelstellingen

De Theosofische Vereniging kent de volgende doeleinden:

1. Het vormen van een kern van de universele broederschap der mensheid, zonder onderscheid van ras, geloof, geslacht, kaste of huidskleur.
2. Het aanmoedigen van de vergelijkende studie van godsdienst, wijsbegeerte en wetenschap.
3. Het onderzoeken van de onverklaarde wetten van de natuur en van de vermogens die in de mens latent aanwezig zijn.

De Theosofische Vereniging streeft voor haar leden een volledige vrijheid van denken na. Instemming met bovenstaande drie doeleinden is de enige voorwaarde voor lidmaatschap.

De Belgische Theosofische Vereniging vzw Loges in Antwerpen

Loge Antwerpen

Bijeenkomsten - secretariaat:
Milisstraat 22, 2018 Antwerpen

Voor alle informatie kan u terecht:
Telefoon: (03) 827 43 62 of (03) 272 58 53
E-mail : eddy.doms@pandora.be

Loge Witte Lotus

Bijeenkomsten: Milisstraat 22, 2018 Antwerpen
Secretariaat: Molenkouter 13 Bis, 2890 Sint-Amands
Telefoon: (0476) 879 968 of (0486) 631 997

Website: <http://www.logewittelotus.be>
E-mail: info@logewittelotus.be
IBAN BE 92 7360 0139 2723 - BIC KREDBEBB
tnv Vandekerkhove & Van Osta & Opgenhaffen

Zondaglezing 7 december 2014 - Katrinahof, Fromentinstraat 1 te 2050 Antwerpen-Linkeroever
Sacrale ruimten

Armand De Roose

Elke religie vertaalt zijn geloof en zijn cultuur niet alleen in rituelen maar ook in de architectuur die nodig is voor de rituelen.

In het christendom zijn het vooral de kerkgebouwen en kloosters die in het Europese landschap zijn te vinden. Maar buiten deze sacrale ruimten zijn er ook andere ruimten te vinden zoals begraafplaatsen, bedevaartplaatsen en zelfs landstreken.

Maar er komt vrij vlug een splitsing in het christendom, de Griekse wereld zal zich langzaam afscheiden van het Latijnse gedeelte. De verschillen tussen beide gemeenschappen komen ook aan bod.

Bij de Byzantijnse kerk - Griekssprekend gedeelte van het Romeinse rijk - zullen de kerkgebouwen weinig verandering kennen

evenals de inrichting en gebruiken blijven zich richten naar de beginperiode van het christendom.

In het westers christendom zien we in de architectuur veranderingen optreden en dat is terug te vinden in de klemtonen die de westerse kerk legt in verschillende tijdsblokken.

Www.orthodoxia.be

De eenvoud van de vroeg romaanse kerkbouw steekt af tegen de gotiek en barok. In de 20ste eeuw zien we in de moderne architectuur terug de eenvoud.

Wie meer wil weten over dit onderwerp, nodigen we van harte uit de op de lezing, die doorgaat op zondag 7 december 2014 om 11.00 uur, in het OC Katrinahof, Fromentinstraat 1 te 2050 Antwerpen-Linkeroever.

Iedereen van harte welkom!

www.frikr.com

Het belang van een sacrale ruimte is dat het de aanwezigen tot rust en stilte brengt, in die zin kan ook het aanschouwen van een landschap een sacraal en religieus gevoel geven. Het woord religie betekent onder meer 'verbondenheid' met iets en dat kan door iedereen persoonlijk ingevuld worden.

De lezing tracht een evolutielijn weer te geven van christelijke sacrale plaatsen.

Zowel het orthodoxe als het westers christendom komen aanbod.

Het begin van de christelijke wereld evolueert van een religieuze gemeenschap die regelmatig wordt onderdrukt naar een zelfstandige religieuze beweging. Dit door het aanvaarden van het christendom in het Romeinse rijk door keizer Constantijn rond 312 na Chr.

Vanaf dan worden de eerste 'sacrale ruimten' gebouwd met de techniek van de Romeinen.

Het is goed om weinig te spreken; nog beter is het om niets te zeggen, tenzij je er redelijk zeker van bent dat hetgeen je wenst te zeggen waar, vriendelijk en behulpzaam is.

Denk, voordat je spreekt, zorgvuldig na of dat wat je gaat zeggen deze drie eigenschappen heeft;

zo niet, zwijg dan liever.

Wen er dus aan om te luisteren liever dan te spreken; geef geen meningen tenzij men er rechtstreeks naar vraagt.

In een opgave van de vereisten wordt het aldus verwoord: weten, durven, willen, en zwijgen; en de laatste van de vier is het moeilijkst van allemaal.

Aan de voeten van de Meester - UTVN blz. 207

De spirituele kunst van het Esthetische Rozenkruis van Péladan – deel 2

Christian Vandekerkhove

4. De taak van de kunst volgens Péladan

Het Katholieke Rozenkruis van Péladan wil dus niet meer de magie en de kabballa dienen, maar de kunst. Maar hoe ziet hij de kunst? Kunst mag hoe dan ook niet louter decoratief zijn, of een tijdverdrijf voor de het oog van de middelmatige toeschouwer. Nee, de kunstenaar moet zijn werk zien als het volbrengen van een sacraal ambt, een soort priesterschap. Deze bewoordingen worden ook gebruikt door Paul Sérusier in zijn Nabisbeweging, maar Péladan ziet het toch nog veel sacraler.

Om het met de woorden van Péladan te zeggen: *“Ik bevestig dat de religie en de kunst identiek zijn. Ik verklaar dat een priester die de kunst niet begrijpt, een slecht priester is. Ik verklaar ook dat de kunstenaar die niets van het Goddelijke begrijpt, een minderwaardig kunstenaar is”*.

Andere treffende citaten van hem over de kunst zijn: *“Om de kunst te redden, moeten we terugkomen tot het sacrale begrip van de kunst”*, en *“De kunst is de uitdrukking van het mysterie”*.

De beste definitie van de kunst in het Péladanisme is: *“De kunst moet als een gebed zijn dat het scheepsel met de Schepper verbindt”*. Laat ons deze woorden in-dachtig blijven, als we de kunst van en volgens Péladan trachten te begrijpen.

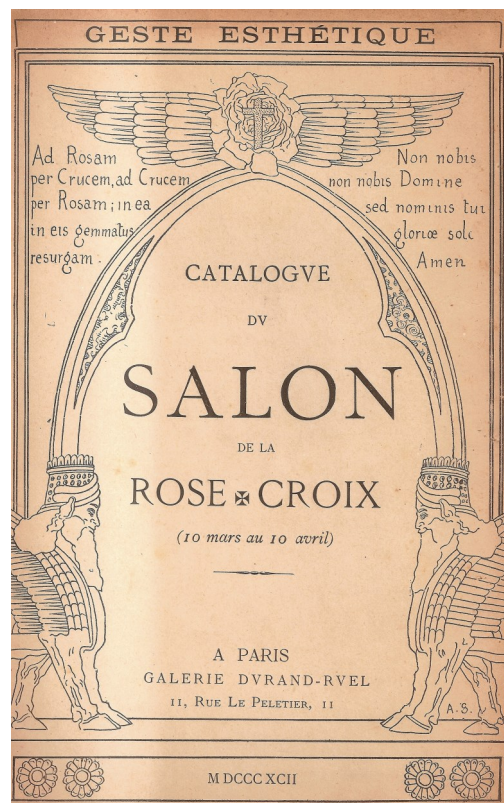
5. Het Salon de la Rose+Croix van Péladan

De Salons de la Rose+Croix waren niet zomaar de zoveelste Salons of kunsttentoonstellingen in Parijs. Het betrof hier een ware revolutie in de kunsten. Péladan vond de tentoonstellingen in zijn tijd veel te materialistisch. De geëxposeerde kunst was vooral ornamenteel en klassiek, maar volgens hem totaal ontdaan van zijn idealen voor de kunst, namelijk de spirituele verheffing van de mens tot het Goddelijke niveau.

In een aantal geschriften valt hij de *Ochlocratische Kunst* aan. Met dit zoveelste neologisme bedoelt hij de kunst die wordt gemaakt voor de massa. Voor hem is kunst iets voor de uitverkorenen.

Voor de mensen met de spirituele roep. Ten einde raad start hij zijn eigen Salons.

Meer dan een eeuw later, kunnen we er niet omheen dat zoveel grote kunstenaars hier hun eerste stappen hebben gedaan! In vele gevallen werden deze niet aanvaard in de klassieke Salons. Toch was het ook niet evident om bij Péladan binnen te geraken. Je moest immers voldoen aan zijn esthetische en spirituele eisen. *Vulgaire kunst* was er immers reeds voldoende op andere tentoonstellingen!

Ex archivo C. Vandekerkhove

De cijfers liegen er niet om: het bilan van het eerste Salon de la Rose+Croix was overduidelijk: de verkeerschaos was zo groot dat de politie het verkeer – van koetsen en fietsers... - moest omleiden. Na afloop van de tentoonstelling werden in de daartoe voorziene plateaus 14.000 adreskaartjes verzameld. Daarnaast waren er nog 3.000 persvermeldingen. Je moet het maar klaarspelen!

We moeten ons deze Salons niet voor-

stellen als banale schilderijtentoonstellingen. Verschillende kunstvormen waren voorzien: schilderkunst, beeldhouwkunst, toneel en muziek. Allemaal wel volgens de strenge *regels van het Salon de la Rose+Croix*, die uitgebreid op schrift stonden.

Zijn eerste Salon de la Rose+Croix houdt hij in 1892 en dit houdt hij jaarlijks vol tot en met 1897. Telkens wordt een omstandige catalogus uitgegeven, in 1892 en 1893 geïllustreerd, daarna niet meer.

De lijst van deelnemende kunstenaars is indrukwekkend. Een aantal onder hen zijn de geschiedenis ingegaan. Anderen werden door de latere generaties vergeten. Een paar voorbeelden die een deel van onze lezers wel zullen kennen, zijn: Jean Delville (Eerste voorzitter van de Belgische Theosofische Vereniging), Alexandre Séon (die net als Félicien Rops geniale frontispices tekende voor de romans van Péladan), Armand Point, Carlos Schwabe, Hubert de La Rochefoucault, Pierre-Emile Cornillier (psycholoog, parapsycholoog en een van de eerste, maar immer trouwe discipel van S.U.Zanne), Eugène Delacroix, Emile Fabry, Fernand Khnopff, George Morren, Jan Toorop, Eugène Grasset, Felix Vallotton, Georges Rouault, enz. De volledige lijst vind je in het boek van Larmandie (zie bibliografie achteraan). De muziek wordt verzorgd door huiscomponist Erik Satie.

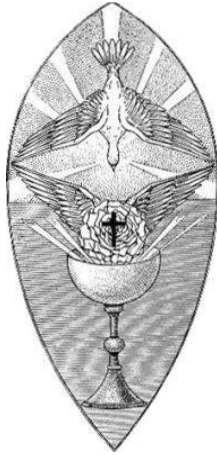
Voor onze lezers is Jean Delville niet zonder belang. Van hem zien we op het Tweede Salon volgende werken, waarvan sommige reeds op het Eerste Salon werden geëxposeerd:

- Impéria
- Elégia
- Het Vlees en de Geest symbolisch uitgebeeld
- Naar het Onbekende
- De Man van het zwaard
- Mystérisosa
- De Aankondiger
- Het profane gemompel

Vervolg van pagina 3

De spirituele kunst van het Esthetische Rozenkruis van Péladan – deel 2

Christian Vandekerkhove

Ex archivo C. Vandekerkhove

6. Het embleem van de Salon de la Rose+Croix

We vinden dit embleem ook terug op Péladans graf op de Cimetière des Batignolles in Parijs. Het werd geïntroduceerd ter gelegenheid van het Eerste Salon in 1892 en door François Mérintier uitgebreid voor het 2de Salon van 1893. Het bestaat uit een langwerpige medaillon waarvan de zijden boven- en onderaan in een punt convergeren. Daarin zien we een Graalbeker met hierin een gevleugeld Rozenkruis. Daar-

boven daalt een duif neer, symbool voor de Heilige Geest. De achtergrond lijkt op een zee. Het is van belang te vermelden dat dit embleem in 1906 werd overgenomen door de Ordo Templi Orientis (OTO) van Aleister Crowley om haar statuten te verluchten. Nog later werd het in gewijzigde vorm gebruikt door de AMORC Rozenkruisers.

Naast veel prachtig werk van andere kunstenaars, vinden we op het Tweede Salon onder meer 5 werken van François Mérintier:

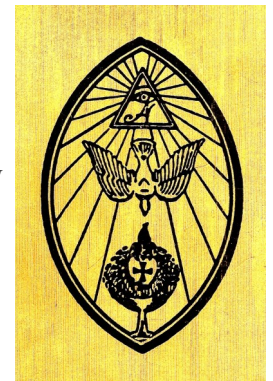
- Wapenschild van de Lekenorde van het Rozenkruis, de Tempel en de Graal
- Zegel van de Orde van de Graal
- Wapenschild van de Orde van de Graal
- Zegel van de Grootmeester
- Monogram van de Tijger

Als documentatie voegen we hierbij de versies van het logo, zoals het door de verschillende groepen wordt/werd gebruikt.

O.T.O. ca 1906

AMORC 20e eeuw

Ex archivo C. Vandekerkhove

Volgende keer sluiten we af met het Rozenkruiserstoneel van Péladan en zijn erfenis voor onze tijd.

Wordt vervolgd ...

De Zwollo's

Uit: *Theosofia*, december 2008

'De Zwollo's' vormen een geslacht van edel-smeden, van wie de laatste drie generaties – Frans sr., Frans jr. en Paul – zeer actief en betrokken lid waren van de Theosofische Vereniging.

Jan Zwollo was een edelsmid die de leiding had over de ateliers van de in 1792 opgerichte firma Bonebakker. In 1840 werd de kroon voor koning Willem II, die nu nog gebruikt wordt bij inhuldigen, in die ateliers gemaakt Frans Zwollo senior (1872-1945), de zoon van Jan Zwollo, werd op 16 januari 1900 in Amsterdam lid van de Vâhana loge van de Theosofische Vereniging. Zijn vrouw, Maria Zwollo van der Maas, schreef zich op 30 mei 1900 in als lid van de Theosofische Vereniging.

De Vâhana loge was op 19 november 1896 opgericht door de grafisch ontwerper en architect Mathieu Lauweriks en de architect Karel de Bazel.

Deze waren sinds 31 mei 1894 lid van de Nederlandsche Theosofische Vereniging, de NTV, die op 1 juli 1892 was opgericht onder het patronaat van de schouwing en schoonheidsleer.

Frans Zwollo senior werkte bij de firma Wildering en later bij Bonebakker. Er bestond toen nog geen gespecialiseerde opleiding voor edel-smeden, men leerde het vak in de praktijk. Daarom ging Zwollo in 1892 en 1893 naar Brussel en naar Parijs, waar hij in aanraking kwam met de Art Nouveau. Hij vestigde zich in 1893 als zelfstandig edelsmid in Amsterdam. Hij kreeg opdrachten van firma's als Bonebakker en Van Kempen in

Vervolg op pagina 5

Vervolg van pagina 4

De Zwollo's

Uit: *Theosofia*, december 2008

Voorschoten, maar nu kon hij ook werken naar eigen ontwerp. Zo werd aan kolonel H.S. Olcott, de presidentstichter van de Theosophical Society, tijdens zijn bezoek aan Amsterdam in 1900 een door Frans Zwollo senior ontworpen en uitgevoerd schaalje van geel koper aangeboden, dat van binnen is verguld en aan de buitenkant is versierd met een twaalfbladige lotusbloem waarvan ieder blad een boom draagt met zeven vruchten. Het schaalje bevindt zich in het Adyar Museum, net als het vergulde schaalje met het theosofisch embleem dat door Frans Zwollo senior is gemaakt bij het vijftigjarig bestaan van de Theosophical Society. Bij de geboorte van prinses Juliana in 1909 werd een rozenhouten wieg aan koningin Wilhelmina aangeboden die ontworpen was door Karel de Bazel en waarvan het vergulde koperbeslag en de kroon vervaardigd waren door Frans Zwollo senior.

De School voor Kunstnijverheid in Haarlem richtte in 1897 een aparte opleiding voor artistieke metaalbewerking op en Zwollo werd de eerste leraar edelsmeden.

Hij bleef aan de school verbonden tot 1907. Ondertussen begon zijn werk internationaal de aandacht te trekken. Zo kreeg hij op de wereldtentoonstelling in Parijs in 1900 een bronzen medaille en op de eerste Internationale Tentoonstelling van Decoratieve Kunst in Turijn in 1902 een gouden medaille voor zijn ingezonden werk. In 1925 zond Frans Zwollo een in tombak (geelkoper) gedreven schaal getiteld 'Het Wiel van Vishnu' naar de Internationale Tentoonstelling voor Moderne Decoratieve en Industriële Kunst in Parijs en ontving hiervoor weer een gouden medaille.

Eenzelfde onderscheiding viel hem ten deel tijdens de Stedelijke Tentoonstelling van Levende Meesters in het Stedelijk Museum in Amsterdam in 1907. In 1910 vertrok Zwollo met zijn gezin naar Hagen in Westfalen waar hij een aanstelling had gekregen als leraar edelsmeden aan het Königlich Preussisches Handfer-

tigheidsseminar. Hij kreeg tevens de technische leiding van de Hagener Silberschmiede, een werkplaats waar veel ontwerpen van Lauweriks, die de artistieke leiding had, werden uitgevoerd. Zwollo en Lauweriks hadden in die tijd functies in de Duitse afdeling van de Theosophical Society. Zwollo was penningmeester van 1912 tot 1914. In 1914 brak echter de eerste wereldoorlog uit en kort voor het uitbreken daarvan aanvaardde Zwollo een benoeming als eerste leraar metaalbewerking aan de Academie van Beeldende Kunsten in Den Haag. Naast zijn werk als edelsmid sprak Zwollo graag voor verenigingen op het gebied van kunstnijverheid en voor theosofische loges. Hij verzette zich

tegen de goedkope machinale productie van kunstnijverheid.

'Het Ene Licht' dat al het leven verwekt, speelt ook een rol bij het ontwerpen en uitvoeren van kunst. Hij vond dat er golvend gesmeed moest worden, omdat 'het Ware Leven' golft vanuit het Ene Licht. De kunstenaar moest 'de methoden van het Verborgene werk in de Natuur' in zichzelf doen ontwaken (citaten uit lezingen voor loges over de symboliek der edelsmeedkunst). De theosofische levensbeschouwing van Frans Zwollo senior speelde een rol bij het toepassen van symbolen en ornamenten en bij de keuze van kleuren en edelstenen, maar ook de technische bewerking van het materiaal werd er door beïnvloed. Het getal 7 was belangrijk. Om een zilveren voorwerp een zo hoog mogelijke zuiverheid te verlenen moest het na de bewerking bij voorkeur zevenmaal gegloeid en witgekookt worden. Frans Zwollo senior was en is een internationaal bekende kunstenaar van wie ook nu nog werk getoond wordt op tentoonstellingen en in tijdschriften.

Zijn zoon *Frans Zwollo junior* (1896 - 1989) bezocht de lagere Wilhelmina Catharina school aan de Weteringschans in Amsterdam, die werd opgericht door de theosoof W.B. Fricke. In 1910 verhuisde hij met zijn ouders naar Hagen in Duitsland en werd leerling van de Oberrealschule. In 1912 ging hij naar de Kunstgewerbeschule in Barmen en van 1913 tot 1914 werkte hij als volontair bij de Hagener Silberschmiede onder leiding van zijn vader. In 1914 keerde hij met het gezin Zwollo terug naar Nederland en Zwollo junior werd aangenomen op de Haagse Academie waar hij in 1917 voor zijn eindexamen slaagde. Hij werkte op het Haagse atelier van zijn vader mee aan grote opdrachten. Zij vervaardigden onder andere het liturgisch vaatwerk voor de Vrij-Katholieke Kerk in Den Haag en in Leiden en een zilveren theeservies voor mevrouw Kröller-Müller. In 1921 ging Zwollo

Vervolg van pagina 5

De Zwollo's

Uit: *Theosofia*, december 2008

junior naar Londen waar hij zich aan de Central School of Arts and Crafts bekwam in de kunst van het emailleeren. Terug in Nederland werd hij leraar bij het Genootschap Kunstoefening in Arnhem, waar hij les gaf tot aan zijn pensionering in 1961. In Arnhem vestigde hij zich als zelfstandig edelsmid en kreeg hij zijn eigen meesterteken. Ook zijn werk vond de weg naar internationale tentoonstellingen waar het bekroond werd met diverse medailles en erediploma's. In musea in Amsterdam, Arnhem, Den Haag, Rotterdam, Schoonhoven en in Kasteel Doorwerth is werk te vinden van Frans Zwollo junior. Frans Zwollo junior werd in Hagen door Lauweriks als lid van de Boeddha Loge van de Theosophical Society aangenomen in 1914. Hij was vrijmetselaar en priester in de Vrij-Katholieke Kerk. Vanuit zijn theosofische achtergrond sprak hij in loges en bij verenigingen. Hij sprak over edelstenen, kristallen vormen en over de vijf platonische veelvlakken. *'Kunst moet iets van het verborgene zichtbaar maken. Dat heb ik als edelsmid altijd geprobeerd.*

Ik heb mij verdiept in de geometrische mystiek. De taal der geometrie is vergelijkbaar met de taal der kleuren of de taal der woorden. Mevrouw Blavatsky wees er op dat de hele natuur op zekere getallen berust ...

De natuur is vol geometrie. (Theosofia april 1977, Theosofia december 1989).

Paul Zwollo (1930-2007) was de zoon van Frans Zwollo junior. Hij vertegenwoordigde de vierde generatie van de edelsmeden Zwollo en de derde generatie van de theosofische Zwollo's. Paul was naast edelsmid ook opgeleid in de tropische landbouwkunde. In 1956

Frans Zwollo jr met opdracht aan Frans Wittemans
Ex archivo Belgische Theosofische Vereniging

werkte hij bij de HVA (Handelsvereniging Amsterdam) in de olie-palmcultuur op Noord Sumatra. Voor dezelfde firma werkte hij ook in Ethiopië.

Hij werd lid van de Theosophical Society in 1954. Zijn opleiding tot edelsmid kreeg hij aan de Kunstacademie in Arnhem. Hij legde zich toe op het vervaardigen van sieraden, gebruiksvoorwerpen, kandelaars en liturgisch vaatwerk. Hij werkte met edelmetalen en met een eigen abstract-geometrische vormgeving. Tot 1990 werkte Paul Zwollo in het familie-atelier in Oosterbeek bij Arnhem. Daarna vertrok hij naar het internationale hoofdkantoor van de Theosophical Society in Adyar. Hier werkte hij twee jaar, onder andere in het park en in de kokospalmplantage (coconut grove). In 1992 kwam hij terug naar Nederland. Het Zwollo-atelier in Oosterbeek werd opgeheven en op 28 november 1994 geveild bij Sotheby in Amsterdam. Paul Zwollo wijdde de rest van zijn leven aan het werk van de Theosophical Society, nationaal en internatio-

naal. Hij begon als voorzitter van Loge Arnhem, verhuisde naar het Internationaal Theosofisch Centrum (ITC) in Naarden en nam zitting in het dagelijks bestuur en in de council van het ITC. Hij werd de vertegenwoordiger van de Internationale Presidente en lid van het dagelijks bestuur van de Europese Federatie van Theosofen in 1995. Bovendien ging hij ieder jaar naar de Internationale Conventie in Adyar, als lid van het internationaal bestuur (International Council) sinds 1998. Hij verzorgde daar de jaarlijkse tentoonstelling in de archieven. In Nederland was hij nationaal voorzitter in 1987-1988 en Correspondend Secretaris van de Esoterische School van Theosofie.

Paul Zwollo ging, net als zijn vader en grootvader, tot op hoge leeftijd naar loges en bijeenkomsten, bij nacht en ontij, om lezingen te geven en gesprekken te leiden. Hij was expert in onderwerpen als *De Mahatma Brieven* en hij sprak over symboliek in kunst en edelstenen. Met zijn grote kennis over boeddhistische en hindoeïstische symboliek kon hij elk gebaar of elke houding op afbeeldingen en tangka's verklaren. Hij kende de internationale en nationale historie van de Theosophical Society door en door en je kon dan ook bij hem terecht met allerlei vragen op vele gebieden. Zijn plotselinge dood in 2007 kwam als een donderslag, nationaal en internationaal, en hij wordt nog dagelijks gemist in het werk waarvoor hij zijn leven gaf.

Uit: onder andere: Een kern van broederschap door Ruud Jansen.

Tekst en foto's uit: *Theosofia* 109/6 - december 2008

Loge Witte Lotus
Programma werkingsjaar 2014-2015

Zondaglezingen

Van 11.00 uur tot 13.00 uur

Locatie: OC Katrinahof, Fromentinstraat 1 te 2050 Antwerpen-linkeroever

07/12/2014	Armand De Roose	Sacrale ruimten
04/01/2015	Helmut Vandersmissen	Theosofische Orde van Diest (T.O.S.)
01/02/2015		In voorbereiding
01/03/2015	Wim Leys	Verborgen wijsheid van het sprookje
05/04/2015	Geen lezing: Pasen	
03/05/2015	Workshop	in voorbereiding
07/06/2015	Christian Vandekerkhove	Geschiedenis Theosofische Vereniging

**Alle studie-avonden en zondaglezingen zijn gratis toegankelijk voor leden en geïnteresseerden
Iedereen is van harte welkom !**

Voor de zondaglezingen wordt een vrije bijdrage in de kosten gevraagd (is echter geen verplichting!)
Alle informatie over het programma is te bekomen via **GSM: +32 486 631 997 en +32 476 879 968**
Of *per mail: info@logewittelotus.be*

Studieavonden

van 20.00 uur tot 21.30 uur

Locatie: Milisstraat 22 te 2018 Antwerpen

- 1ste donderdag van de maand: Thema-avond
- 2de donderdag van de maand: Ethica: Vivekacudamani van Sjangara
- 3de donderdag van de maand: Thema-avond
- 4de donderdag van de maand: Toegepaste Theosofie: Meditatie
- 5de donderdag van de maand: Vrij onderwerp

Arme, arme mensheid! Het doet mij denken aan de oude fabel over de oorlog tussen het Lichaam en zijn ledematen; ook hier is elk lid van deze enorme -vader- en moederloze 'Wees' zo zelfzuchtig, dat het alleen voor zichzelf zorgt. Het verwaarloosde lichaam lijdt eeuwig, of de leden in oorlog zijn of niet. Zijn lijden en foltering houden nooit op ...

(K.H. in De Mahatma Brieven aan A.P. Sinnett briefnummer 8, blz.37)

Loge Witte Lotus

Zondagzittingen gaan door in het OC Katrinahof - Fromentinstraat 1 - 2050 Antwerpen
Alle andere activiteiten vinden plaats in de Milisstraat 22, 2018 Antwerpen

Kalender december 2014

MA	DI	WO	DO 20:00-21.30	VR	ZA	ZO 11:00-13:00
1	2	3	4 MYSTIEK	5	6	7 SACRALE RUIMTEN
8	9	10	11 VIVE- KACUDAMANI	12	13	14
15	16	17	18 MYSTIEK	19	20	21
22	23	24	25 GEEN BIJEN- KOMST	26	27	28
29	30	31				

Loge Witte Lotus - december 2014

04/12/2014: Mystiek

07/12/2014: Sacrale ruimten

Zie pagina 2

11/12/2014: Ethiek: Vivekacudamani

18/12/2014: Mystiek

25/12/2014: GEEN bijeenkomst

Voor meer informatie omtrent de programma's kunt u terecht op GSM +32 476 879 968 en +32 486 631 997

Vrijheid van denken

De Theosophical Society heeft zich wijd en zijd over de wereld verspreid en leden van alle religies zijn en worden er lid van zonder dat ze de specifieke dogma's, leringen en geloofsovertuigingen van hun eigen geloof opgeven. Daarom is het wenselijk het feit te benadrukken dat er geen enkele lering, geen enkele mening is, door wie ook onderwezen of gekoesterd, die in enig opzicht voor enig lid van de Vereniging bindend is, dat er geen lering, mening is die niet vrijelijk door enig lid mag worden aangenomen of verworpen. Instemming met haar drie doeleinden is de enige voorwaarde voor lidmaatschap. Geen leraar of schrijver, van H.P. Blavatsky

tot nu toe, heeft enige autoriteit om zijn leringen of opvattingen op te leggen aan leden. Elk lid heeft evenveel recht om zich te verbinden aan elke school van denken welke hij/zij wenst te kiezen, maar hij/zij heeft geen recht om die keuze aan een ander op te dringen.

Noch een kandidaat voor enig werk, noch enige stemgerechtigde kan onverkiesbaar gemaakt worden of het stemrecht verliezen wegens enige opvatting die hij/zij heeft of wegens het lid zijn van een school van denken waartoe hij/zij zou behoren. Meningingen of opvattingen geven geen recht op voorrechten en kunnen evenmin aan-

leiding zijn om strafmaatregelen te nemen.

De leden van de 'General Council' vragen elk lid van de Theosophical Society ernstig om deze fundamentele principes van de Theosophical Society te verdedigen, te handhaven en er naar te handelen, en ook onbevreesd zijn eigen recht te doen gelden op vrijheid van denken en van meningsuiting, binnen de grenzen van hoffelijkheid en rekening houdend met anderen.

De Belgische Theosofische Vereniging

De Theosofische Vereniging werd opgericht te New York op 17 November 1875. Haar internationaal hoofdkwartier is gevestigd te Adyar (Chennai), India. Zij is een ontmoetingsplaats van zoekers naar waarheid en heeft afdelingen in vele landen over de hele wereld.

In Europa is een Internationaal Theosofisch Centrum gevestigd te Naarden (Nederland). In België zijn er loges te Antwerpen, Brussel, Charleroi, Gent en Leuven. Zij organiseren met grote regelmaat voordrachten en

studiebijeenkomsten en sommige, waaronder die in Brussel en Antwerpen, beschikken tevens over een uitgebreide bibliotheek. De voornaamste taak van de vereniging bestaat erin gelijkgestemde mensen bij elkaar te brengen en hen te stimuleren in hun zoekproces naar waarheid.

Loge Antwerpen werd opgericht in 1899. Loge Witte Lotus was tot voor kort de jongste loot uit de Belgische Theosofische familie. Opgericht in 2006, beoogt deze Loge eveneens een aantrekkingspool te

zijn voor zoekers naar en onderzoekers van waarheid.

Alle links, nationaal en internationaal, zijn te vinden op onze website:

www.logewittelotus.be

“... Wat er echt toe doet is:

‘zijn we bereid om de hand der broederschap uit te steken?’”

Paul Zwollo—Theosofia 108/5 - oktober 2007